

Nr 192.

Godkänd av första kammaren den 23 maj 1923.

Godkänd av andra kammaren den 23 maj 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av riksdagens år 1922 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning av statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1921.

(Statsutskottets utlåtande nr 92.)

Till Konungen.

Efter prövning av vad riksdagens nästlidet år församlade revisorer rörande verkställd granskning av statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse, och förvaltning under år 1921 uti angiven berättelse anmält samt vederbörande verk och myndigheter uti däröver avgivna förklaringar hos Eders Kungl. Maj:t andragit, får riksdagen nedan nämnda ärende anföra följande.

Av byggnadsstyrelsen utbetalade arkitektarv en.

Under sjätte huvudtiteln, § 3, hava revisorerna bland annat, vid granskningen av byggnadsstyrelsens räkenskaper uppmärksammat de betydande arvoden, som utgått för ritningar, kontroll och arbetsledning vid byggnadsarbeten, utförda genom styrelsens försorg. Revisorerna hava framhållit, hurusom genom tillämpning av svenska teknologföreningens arkitekttaxa utan mera nämnvärd reduktion de inom statens byggnadsverksamhet utbetalade arkitektarvodena i vissa fall överkridit vad som efter sedvanliga grunder bort ifrågakomma, samt hurusom den omständigheten, att arvodet i regel utgått i proportion efter den beräknade byggnadskostnaden, bidragit till att motarbete det intresse för förenklingar och besparingar, vars förekomst hos arkitekten det borde ligga i statens intresse att söka befrämja. Härjämte ifrågasätta revi-

sorerna — under erinran om de höga kostnader, de av byggnadsstyrelsen utförda byggnadsföretagen betingat — huruvida icke härutinnan en ändring till det bättre kunde vinnas genom att i större utsträckning, än hittills varit fallet, inom styrelsen beredes plats åt den praktiska erfarenheten.

Till vad revisorerna uttalat ifråga om de höga arkitekturavodena, vill riksdagen uttala sin anslutning. Då sagda arvoden utgått i viss proportion till de beräknade byggnadskostnaderna och statens ifrågavarande kostnader varit och alltjämt äro avsevärt stora, hava självfallet dessa arvoden jämväl kommit att belöpa sig till betydande belopp. Härtill bidrager, såsom revisorerna påpekat, den inom byggnadsstyrelsen i stort sett tillämpade arkitekttaxan.

Att arkitekturavoden uppgått till så avsevärda belopp, som revisorerna i sin berättelse närmare angivit, torde enligt riksdagens mening jämväl kunna förklaras därav, att byggnadsstyrelsen vid utförande av byggnadsföretag för statens räkning i väsentlig utsträckning anlitat de till de särskilda arkitektföreningarna anslutna arkitekterna, vilkas arvoden enligt vederbörande sammanslutningars överenskommelser äro anmärkningsvärt höga. Därest byggnadsstyrelsen i större utsträckning än nu torde vara fallet beredde tillfälle till öppen konkurrens för enskilda, från berörda sammanslutningar fristående arkitekter, kunde man förvänta, att en nedsättning av ifrågavarande arvoden vore att emotse och att uppgörelser kunde komma att träffas, vilka ställde sig för staten ekonomiskt fördelaktigare än hittills. I allt fall synes frågan om ett nedbringande av arkitekternas arvoden för statsbeställningar vara av beskaffenhet att böra närmare prövas.

Riksdagen får förty anhänga, det Kungl. Maj:t täcktes vidtagna sådana åtgärder, som må kunna bidra till nedbringande av arkitekturavodena vid statens byggnadsföretag.

Stockholm den 23 maj 1923.

Med undersätlig vördnad.
